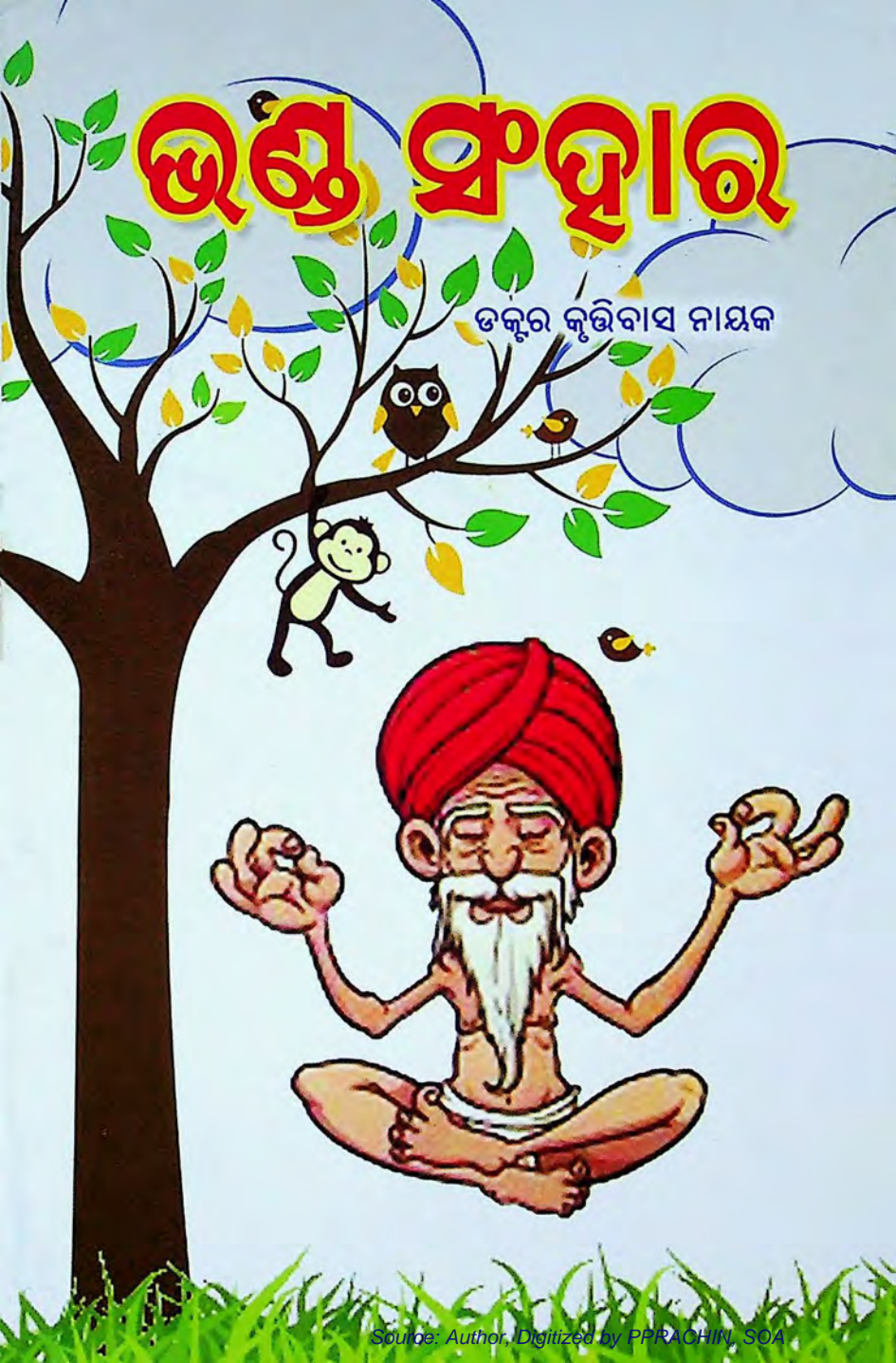

ଭଣ୍ଡା ସାହାର

ଡକ୍ଟର କୃଷିବାସ ନାୟକ

ଭଣ୍ଡ ସଂହାର

(ହାସ୍ୟ, ବ୍ୟଙ୍ଗ ଓ ସଚେତନକାରୀ କବିତାଗୁଚ୍ଛ)

ରଚନା :

ଡକ୍ଟର ଜୁଝିବାସ ନାୟକ

ଭଣ୍ଡ ସଂହାର

(ହାସ୍ୟ ବ୍ୟଙ୍ଗ ଓ ସଚେତନକାରୀ କବିତାଗୁଚ୍ଛ)

ପ୍ରକାଶକ :

ବିଜୟ କୁମାର ବେହେରା

ଡୋର ସେଣ୍ଟର

ନୀଳାଦ୍ରି ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୧

Bhanda Samhar

By:

Dr. Kruttibas Nayak

(National Award Winner Writer)

VIM-55, Sailashree Vihar, Bhubaneswar-21

Mob. : 9937743508

Publisher :

Door Centre

Niladri Vihar, Bhubaneswar-21

Mob. : 9338351999,

ISBN-978-93-87968-32-5

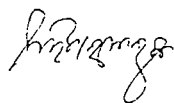
1st Edition - 2015

Price : ₹ 20

ପ୍ରାକ୍‌କଥନ

ଆମ ଦେଶରେ ବହୁ ମୁନିରାଷି ସାଧନା କରି ତା'ର ଫଳକୁ ଲୋକହିତରେ ଲଗାଉଥିଲେ । ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ, ସ୍ବାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ, ନିଗମାନନ୍ଦ ସରସ୍ବତୀଙ୍କ ପରି ମହାପୁରୁଷମାନେ ନିଜକୁ କେବେ ଜନତାଙ୍କର ବାବା ବୋଲି କହି ଦାନ ବା ଦକ୍ଷିଣା ନେଉ ନ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ବଢ଼ାଇବାର ଲାଳସା ନ ଥିଲା । ଏବେ ବର୍ଷାଦିନିଆ ଛତୁ ପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଠକ ନିଜକୁ ସାଧୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରି ମାୟାଜାଲରେ ସରଳ ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଅକ୍ଷବିଶ୍ୱାସୀ ନରନାରୀଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେଉଛନ୍ତି । ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ସହ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ କରାଇଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ରୋଗ ଅଛି, ଯାହା ବିନା ଚିକିତ୍ସାରେ ବଳେବଳେ ଭଲ ହୋଇଯାଏ । ସବୁ ସାପଦାନ୍ତରେ ବିଷ ନ ଥାଏ କିମ୍ବା ସବୁ ସମସ୍ୟା ମଣିଷ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହେନାହିଁ । ଏକଥା ସଚେତନ ମଣିଷ ଜାଣନ୍ତି । କୌଣସି ଠକ, ବଦମାସ ମିଛ ତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ବଳରେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କେତେକ ଅଳସୁଆ, ଠକ ଓ ଅପରାଧୀ ମଣିଷ ସାଧୁଛଳରେ ପ୍ରଶାସନର ଆଜ୍ଞାଆଳରେ ରହି ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଆଁ ବୁଲାଇ ସମାଜକୁ କଳୁଷିତ କରୁଛନ୍ତି । ଧୀରେ ଧୀରେ ସେମାନେ ନିଜର ଧନବଳ ଓ ଗୁଣ୍ଡାବଳ ସଂଚୟ କରି ଭୟଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ଆଜିର ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗରେ ଏ ସବୁକୁ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା କରିବାର ବେଳ ଆସିଛି । କାହାରି ମନଗଢ଼ା ଚାଟୁକିଆରେ ଆମେ ଭଳି ନ ଯାଇ ସଚେତନ ହେବା । ଠକ ଭଣ୍ଡବାବାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ବ୍ୟଙ୍ଗ ହାସ୍ୟ ପୁସ୍ତକଟି ପାଠକଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ହେଲା ।

ସୂଚିପତ୍ର

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ଭଣ୍ଡବାବା ରହସ୍ୟ	୧
୨.	ବାବାଙ୍କ ମୁଖକୁ ଚାହିଁ	୪
୩.	ଭଣ୍ଡବାବାଙ୍କ ଭକ୍ତର ବିଳାପ	୬
୪.	ବୃଦ୍ଧାଭକ୍ତର କ୍ରୋଧ	୭
୫.	ଧୂର୍ଜଭକ୍ତର ମିନତି	୮
୬.	ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଭକ୍ତର ସାହୁନା	୯
୭.	ବାବାଙ୍କ ଡାହୁକ ଡାକ	୧୦
୮.	କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ	୧୧
୯.	ସାରଥୀ ହେ ସାରଥୀ	୧୩
୧୦.	ପଢ଼ିଛି ଚହଲ	୧୪
୧୧.	ଫୁଲ ବଉଳ ବେଶୀ	୧୭
୧୨.	ଭଣ୍ଡବାବା ଜଣାଣ	୧୯
୧୩.	ଭଣ୍ଡବାବାର ଦଣ୍ଡଗୀତ	୨୦
୧୪.	ତୋ ଲାଗି କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ମନା	୨୨
୧୫.	ଭଣ୍ଡବାବାଙ୍କ ଦାଶକାଠିଆ ଗୀତ	୨୪
୧୬.	ଶୁଣିଛନ୍ତି ବନ୍ଧୁ ଶୁଣିଛ କି ?	୨୭
୧୭.	ସଚେତନ ଭକ୍ତ	୨୮

ଉଷ୍ଣବାବା ରହସ୍ୟ

ଶୁଣ ମୋର ପ୍ରିୟ ଉଷ୍ଣ ଶୁଣ ନରନାରୀ,
 ବାବା ହେବା କଉଶଳ କହୁଛି ବିସ୍ତାରି ।
 ବାବା ହେବ ଯଦି ଆଗ ବଦଳାଅ ନାମ,
 ଛଦ୍ମ ନାମ ରଖୁ କୃଷ୍ଣ କରିବ କୀର୍ତ୍ତନ ।
 ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବ ମାଗଣା ଭୋଜନ
 ପ୍ରସାଦ ବାଣ୍ଟିଲେ ହେବ ସ୍ବନାମ ଅର୍ଜନ ।
 ଧନୀଲୋକ ଦେଖୁ ଚାନ୍ଦା ମାଗିବ ବିକଳେ
 ବିଶ୍ଵଶାନ୍ତି ଯଜ୍ଞ କରୁଥିବ ବେଳେବେଳେ ।
 ଆସିଯିବେ ବିଶ୍ଵାସରେ ସରଳ ବିଶ୍ଵାସୀ,
 ଦାନବାକ୍ସରେ ପଡ଼ିବ ଧନ ରାଶିରାଶି ।
 କିଛି ରାଜନୀତି ଲୋକ ରଖୁବ ହାତରେ,
 ବଡ଼ବଡ଼ିଆଙ୍କ ନାମ ରଖୁବ ମନରେ ।
 ସରକାରୀ ଜାଗା ଦେଖୁ କୁଡ଼ିଆ ମାଲିକ,
 ଫୁଲ ଫଳ ଗଛ କିଛି ଯତନେ ରୋପିବ ।
 ଆଶ୍ରମ କୁହ କି ମଠ ବାନା ଉଡ଼ାଇବ,
 ଗୁପ୍ତ କୋଠରୀ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧାରେ ରଖୁବ ।
 ଚାନ୍ଦା ଭେଦା ନେଇ ନିଜ ମନ୍ଦିର ଗଢ଼ିବ,
 ରତ୍ନବେଦୀ ଗଢ଼ି ସିଂହାସନ ରଖୁଥିବ ।
 କାରବାର ହେଉଥିବ ସବୁ ଧର୍ମନାମେ,
 ଗରମ କ୍ଷୀରିରେ ହାତ ଦେବ ସାବଧାନେ ।
 କିଛି ମିଥ୍ୟାତନ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷା କରିବ ସାଧନ,
 ଭଲକଥା ଜାଣିବାକୁ ଖୋଜିବ ପୁରାଣ ।

ପ୍ରବଚନ ଦେବ ନିତି ଭକ୍ତୁଆ ଭକତେ,
 ନୀତିବାଣୀ ଶୁଣାଇବ ରଡ଼ି ଛାଡ଼ି ଗୀତେ ।
 କିଛିଦିନ ଅନ୍ତେ ନିଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବଢ଼ାଇ,
 ନେତାଙ୍କୁ ଡାକିବ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ବନାଇ ।
 ଧନଜନ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଆସିବେ ଯୁବତୀ,
 ଯୁବାନାରୀ ମନେ ଥାଏ ପ୍ରବଳ ଭକତି ।
 ଧୀରେ ଧୀରେ ତୁମ ପାଶେ ଗହଳି ଲାଗିବ,
 ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇ ନିରୋଳାରେ ଡକାଇବ ।
 ଧନହୀନା ପୁତ୍ରହୀନା ଶରଣ ପଶିବେ,
 କିଛି ଚତୁର ଲୋକ ବି ସାଥୀରେ ଆସିବେ ।
 କିଛି ବିକଳିଆ ଲୋକ ଅସହାୟ ହୋଇ,
 ତୁମ ଆଶ୍ରିତ ହୋଇବେ ଆଶ୍ରମରୁ ଖାଇ ।
 ତୁମ ଗୁଣ ପ୍ରଚାରରେ ଲାଗିବେ ସେମାନେ,
 ଯାହା ଦରକାର ତାହା ଆଣିବେ ତକ୍ଷଣେ ।
 ତୁମେ ହେବ ଶିବ ବିଷ୍ଣୁ କୃଷ୍ଣ ଅବତାର,
 ମାୟାଜାଲେ ଦେଖାଇବ ବିଚିତ୍ର ବେଭାର ।
 ସରଳ ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକେ ତୁମ ପାଦ ଛୁଇଁ,
 ପ୍ରଚାର କରିବେ ତୁମେ ଜଗତର ସାଇ ।
 ଅନ୍ଧକୁ ଦେଉଛି ତୁମେ ଦିବ୍ୟ ଚକ୍ଷୁଦାନ,
 ଛୋଟା ଚାଲୁଛି ଆନନ୍ଦେ ଡାକି ବାବା ନାମ ।
 ମଲା ମଣିଷ ଆସୁଛି ମଶାଣିରୁ ଫେରି,
 ଦରିଦ୍ର ହେଉଛି ଧନୀ ବାବା ନାମ ଧରି ।
 ପାଠଶାଳା ପଢ଼ା କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ,
 ଅଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନୀ ହେଉଛି ବାବା ପାଦ ଛୁଇଁ ।

ପାଦରୁ ଝରୁଛି ମଧୁ ଅଙ୍କୁଳିରୁ ଗଙ୍ଗା,
 ମାଟି ଗାଈ ଯୀର ଭାଳେ ରୋଗୀ ହୁଏ ଚେଙ୍ଗା ।
 ପାଣିରେ ଚାଲନ୍ତି ବାବା ପବନେ ଉଡ଼ନ୍ତି,
 ଗୋବର ହାଣ୍ଡିରୁ ବାବା ଅମୃତ କାଢ଼ନ୍ତି ।
 ଜୀଅନ୍ତା ଠାକୁର ସିଏ କଥାକୁହା ହରି,
 ସବୁରୋଗ ଦୂର ହୁଏ ତାଙ୍କ ନାମ ଧରି ।
 ତାଙ୍କରି ପଦକ ନିଅ ବାନ୍ଧିବ ଗଳାରେ,
 ଜପିବ ବାବାଙ୍କ ନାମ ତୁଳସୀ ମାଳାରେ ।
 କେତେ ରାଜନେତା ପଡ଼ି ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ,
 ଜିତିଛନ୍ତି ନିର୍ବାଚନ ଚନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ର ବଂଳେ ।
 କେତେ ଟୋକା ବୁଲୁଛନ୍ତି ଗାଡ଼ି ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ି,
 ସହରରେ ଗଢ଼ିଲେଣି କେତେ କୋଠାବାଡ଼ି ।
 ଯିଏ ଥରେ ଯାଇ ବାବା କରୁଛି ଦର୍ଶନ,
 ଦାନ ଦେଲେ ମନୋବାଞ୍ଛା ହେଉଛି ପୂରଣ ।
 ପ୍ରଚାରକ ବୁଲି ଗୁଣ କରିବେ ବର୍ଣ୍ଣନା,
 ନିଜ ନାମେ ବହି ଛାପି ବାଣ୍ଟିବ ମାଗଣା ।
 ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ମିଳିଯିବ ସୁନାମ ତୁମର,
 ପାଇଯିବ ଧନମାନ କାମର ସାଗର ।
 ମାପିରୁପି ଚାଲୁଥିବ କହୁଥିବ ଧୀରେ,
 ମେଡ଼ିଆବାଲାଠୁଁ ସଦା ରହୁଥିବ ଦୂରେ ।
 ନହେଲେ ମୋ ପରି ଯିବ ଚଉଦୁଆରକୁ,
 ଛେପ ପକାଇବେ ଲୋକ ଟାଣିବେ ଚୁଟିକୁ ।

ବାବାଙ୍କ ମୁଖକୁ ଚାହିଁ

(ସୀତାଙ୍କ ମୁଖକୁ ଚାହିଁ ବୋଲଇ ରାବଣ ସ୍ଵର)

ଭକ୍ତ ଉବାଚ :

ବାବାଙ୍କ ମୁଖକୁ ଚାହିଁ କହୁଛି ଭକତ

ଏମିତି କେମିତି ହେଲା କେ ଖୋଲିଲା ଗାତ, କୁହ ଖୋଲି ହେ,
ସେ ଗାତକୁ ତାକୁ ଦେବି ପେଲି ହେ । ୧ ।

ବାବା ଉବାଚ :

ମଥାନତ କରି ବାବା କହନ୍ତି ସୁଧୀରେ

ମିଡ଼ିଆବାଲା ମୋ ଗୋଛି କାଟିଦେଲେ ଖୁରେ, ଶାଣଦିଆ ହେ,
ଆଶ୍ରମରେ ଲାଗିଗଲା ନିଆଁ ହେ । ୨ ।

ଗୁପତ ଲୀଳା ରହସ୍ୟ ଆଉ କିଏ ଜାଣେ,

କେତେ ପରୀ ଆସୁଥିଲେ ତାକୁ କିଏ ଗଣେ, କୁହ ତୁମେ ହେ,
କେତେ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଛି କହିଛି କେ ଜଣେ ହେ । ୩ ।

ପୋଲିସ ଥିଲା ମୋ ହାତେ ଥିଲା ପ୍ରଶାସନ,

ଆଶୁ ବୁଜି କରୁଥିଲେ ମୋ ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ, ଦିନ ରାତି ହେ,
ତାଙ୍କ ପାଇଁ ହେଲି କୋଟିପତି ହେ । ୪ ।

କେହି ଜଣେ ଗୃହଶତ୍ରୁ ବିଭୀଷଣ ସାଜି,

ମିଡ଼ିଆକୁ କହିଦେଲା ଏ' ଭଣ୍ଡ ବାବାଜୀ, ଯା'କୁ ଧର ହେ,
ନାରୀ ଚୋରି ପାଜିକାମ ମୋର ହେ । ୫ ।

ହିସାବ ରକ୍ଷକ ପୁଣି ଯେତେକ ସେବକ,
କିଏ କହିଁ ଲୁଚିଗଲେ କଟିଗଲା ବେକ, ପ୍ରଶ୍ନ ବାଣରେ,
ଭାଙ୍ଗିଗଲା ମୋର ଟାଣପଣ ରେ । ୭ ।

କେମିତି ମୁଁ ଦେଖାଇବି ମୁହଁ ମାନ୍ୟବର,
କଳକ୍ଷିତ ହୋଇଗଲା ମୋର ଏ ଶରୀର, ଯାହାଦିଅ ହେ,
ଆଶ୍ରମକ ଆସିବେନି ଝିଅ ହେ । ୭ ।

ଯାହା ଅଛି ଗୁପ୍ତଘରେ ସବୁ ନେଇଯାଅ,
ଅପରାଧ ଶାଖା ଲୋକେ ବୁଲାଇ ଦେଖାଅ, ଖାଲିଘର ହେ
କି ଦେଖିବେ ଦେଖନ୍ତୁ ଏଥର ହେ । ୮ ।

ମୋ ପୁଅକୁ କହିଦିଅ ଲୁଚିଯାଉ କାହିଁ,
ଆପୋଲରେ ରଖିଦେଉ ତା' ଗାଡ଼ିକୁ ନେଇ, ଧୂଳିଦେଇ ହେ,
ଚାଲିଯାଉ ଧନରତ୍ନ ନେଇ ହେ । ୯ ।

ଯାଉଛି ଚଉଦୁଆର ଅପରାଧୀ ସାଜି,
ଭକତ ଭକତା ଆଉ ପାଇବେନି ଖୋଜି, କାରାଗାରରେ,
ବଳକା ଜୀବନ ଯିବ ମୋର ରେ । ୧୦ ।

ଉଷବାବାଙ୍କ ଉତ୍ତର ବିଳାପ

ଉକତ କାନ୍ଦୁଛି ବାବା ଓଡ଼ିଶା କାନ୍ଦୁଛି,
 ଓଡ଼ିଶାର ନରନାରୀ କହୁଛନ୍ତି ଛି... ଛି... । (ଘୋଷା)
 ଭଲ ଲୀଳା ଲଗାଇଲ ଯାହୁମନ୍ତ ବଳେ,
 ଧନ ଯଉବନ ଲୁଟିନେଲ କଉଶଳେ ।
 ତୁମ ପାପ ଧରାପଡ଼ି ଦାଣ୍ଡରେ ଗଡୁଛି,

ଉକତ କାନ୍ଦୁଛି ବାବା ଓଡ଼ିଶା କାନ୍ଦୁଛି । ୧ ।

ପ୍ରଭୁ ବଦଳରେ ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି ଉଷ,
 ମିଛ ଭଗବାନ ତୁମେ ଅକାଳ କୁଷ୍ମାଣ୍ଡ ।
 ସାଧୁ ସମାଜରେ ଆଜି କଳଙ୍କ ଲାଗିଛି,

ଉକତ କାନ୍ଦୁଛି ବାବା ଓଡ଼ିଶା କାନ୍ଦୁଛି । ୨ ।

ନାରୀମାଂସ ଲୋଭୀ ଉଷ ଧନଲୋଭୀ ବାବା,
 ତୁମ କାରନାମା ଦେଖୁ ପ୍ରଶାସନ କାବା ।
 ତୁମ ମାୟାଜାଲ ଛିଡ଼ି ତୁମକୁ ମାରୁଛି,

ଉକତ କାନ୍ଦୁଛି ବାବା ଓଡ଼ିଶା କାନ୍ଦୁଛି । ୩ ।

ଉକତ ଭାଲିଲେ ଧନ ମାୟାଜାଲେ ପଡ଼ି,
 ସେଇ ଧନରେ କିଶିଲ ଦାମୀ କୋଠାବାଡ଼ି ।
 ତୁମ ଠକାମୀରେ ପଡ଼ି ଭାଗ୍ୟକୁ ନିନ୍ଦୁଛି,

ଉକତ କାନ୍ଦୁଛି ବାବା ଓଡ଼ିଶା କାନ୍ଦୁଛି । ୪ ।

ଧୂର୍ତ୍ତଭକ୍ତର ମିନତି

(ମଙ୍ଗାମାଳ ଶ୍ୟାମକୁ ଦେବି ସ୍ବର)

ଚଙ୍କାମାଳ ବାବାଙ୍କୁ ଦେବି-ମନ ତୋଷିବି
ନ ମାନିଲେ ତାଙ୍କ ପାଦେ ଶରଣ ମୁଁ ପଶିବି । (ଘୋଷା)

ଯାଉ ମୋ ଘର ସଂସାର, ବାବା ହିଁ ଇଷ୍ଟ ଈଶ୍ବର
ନେଇ ଘରଣୀକୁ ମୋର ଦେବି ତାଙ୍କୁ ଉପହାର ।
ନ ମାନିଲେ ତାଙ୍କ ମନ ଯୁବତୀକୁ ଭେଟିବି ।

ଚଙ୍କାମାଳ ବାବାଙ୍କୁ ଦେବି- ମନ ତୋଷିବି । ୧ ।

କରିଛି ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସ, ମଠରେ କରିବି ବାସ,
ବାବାଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଖବର, ଜମିଜମା କାରବାର ।
ବୁଝିବି ତାଙ୍କ ହିସାବ ମଦରେ ମୁଁ ଭାସିବି ।

ଚଙ୍କାମାଳ ବାବାଙ୍କୁ ଦେବି- ମନ ତୋଷିବି । ୨ ।

ରାତିକେ ହାତୀ କିଣିବି, ଦାମୀ ଗାଡ଼ିରେ ବୁଲିବି,
ବାବାଙ୍କ ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ, କରୁଥିବି ନିତିଦିନ ।
ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ବାବାହୋଇ ସିଂହାସନେ ବସିବି ।

ଚଙ୍କାମାଳ ବାବାଙ୍କୁ ଦେବି- ମନ ତୋଷିବି । ୩ ।

ବ|ବ|କ୍ଷା ଓ|ହୁକ ଓ|କ

ଆକାଶରେ ଉଡ଼େ ଗୁଡ଼ି,
ସାରଥୀ ଆଶ୍ରମ ବାନା ଛିଡ଼ିଗଲା ମାଡ଼ିଗଲା ବାତ୍ୟା ବଢ଼ି
ହୋ ଭକତେ... । ୧ ।

ପାହିଲା ଅନ୍ଧାର ରାତି,
କପଟିଆ ମିଛ ଧରାପଡ଼ିଗଲା, ଅରିଉଠେ ଭକ୍ତଛାତି
ହୋ ଭକ୍ତେ... । ୨ ।

ଉଇଁଲା ଆକାଶେ ଜହ୍ନ,
ଭଣ୍ଡବାବା ଏବେ ଚଉଦୁଆରରେ, ଦେଖନ୍ତି ପଛ ସପନ
ହୋ ଭକତେ... | ୩ |

କାଟିଲେ ବେକୁ ଲକେଟ,
ଦୋକାନର ନାମ ବଦଳି ଗଲାଣି, ବାବାଙ୍କ ପିଠିରେ ଛାଟ
ହୋ ଭକ୍ତରେ... । ୪ ।

ଯୁବତୀ ଲୁଚିଲେ କାହିଁ,
କିଏ କେତେ ସେବା କରୁଥିଲେ ଲୁଚି, ବାବାଙ୍କ ମୁଖକୁ ଚାହିଁ
ହୋ ଭକ୍ତେ... । ୪ ।

କୋଟି ଟଙ୍କା କାରବାର,
ବାବାଙ୍କ କବାଟ ଖୋଲି ଦେଖୁଦେଇ, କାବା ହେଲେ ସରକାର
ହୋ ଭକତେ... । ୭ ।

ନିଷ୍ଠାନ ଭଳି ପ୍ରେମ,
ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ସାରଥୀର ଲୀଳା, ଦେଖୁ ହାରିଯିବ ଯମ
ହୋଇ ଭଜତେ... | ୭ |

କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ

(କି ହେବ ଶୁଆ ପୋଷିଲେ ସ୍ବର)

କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ,

ମଠରେ ମାତା ନ ଥିଲେ କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । (ଘୋଷା)

ଯାହା ମନ୍ତ୍ର ନ ଜାଣିଲେ, ତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ନ ଜାଣିଲେ

ପଦ୍ମ ନାମୁ ନ ଝରିଲେ, କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । ୧ ।

ବିଭୂତି ଯାଚି ନ ଦେଲେ, କଥାରେ ମିଠା ନ ଥିଲେ

ପଲଙ୍କ ସେବା ନ କଲେ, କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । ୨ ।

ପ୍ରବଚନ ଦେଉଥିଲେ, ନାରୀ ଯଦି ନ ଶୁଣିଲେ

ନିରୋଳାରେ ନ ଡେରିଲେ, କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । ୩ ।

ପାହୁକା ସେବୁ ନ ଥିଲେ, ପାଣେ ଯୁବତୀ ନଥିଲେ

ଚାମର ଝାଡ଼ୁ ନଥିଲେ, କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । ୪ ।

ଗଞ୍ଜେଇ ଗାଣ୍ଡ ନ ଥିଲେ, ବିଦେଶୀ ପାଣି ନ ଥିଲେ,

ସିଂହାସନେ ବସିଥିଲେ, କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । ୫ ।

ଜମିବାଡ଼ି ନ କିଶିଲେ, ଖାଲି ମନ୍ଦିର ରହିଲେ,

ଚାମଚା ପାଣେ ନ ଥିଲେ, କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । ୭ ।

ମିଛ କଥା ନ କହିଲେ, ଦାନ ଦକ୍ଷିଣା ନ ନେଲେ,

ନୂଆ ଚେଲା ନ ବଢ଼ିଲେ, କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । ୭ ।

ଗୁପ୍ତ କୋଠରୀ ନ ଥିଲେ, ସୁନାବୁଝା ନ ରଖିଲେ,

ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀ ନ ଥିଲେ, କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । ୮ ।

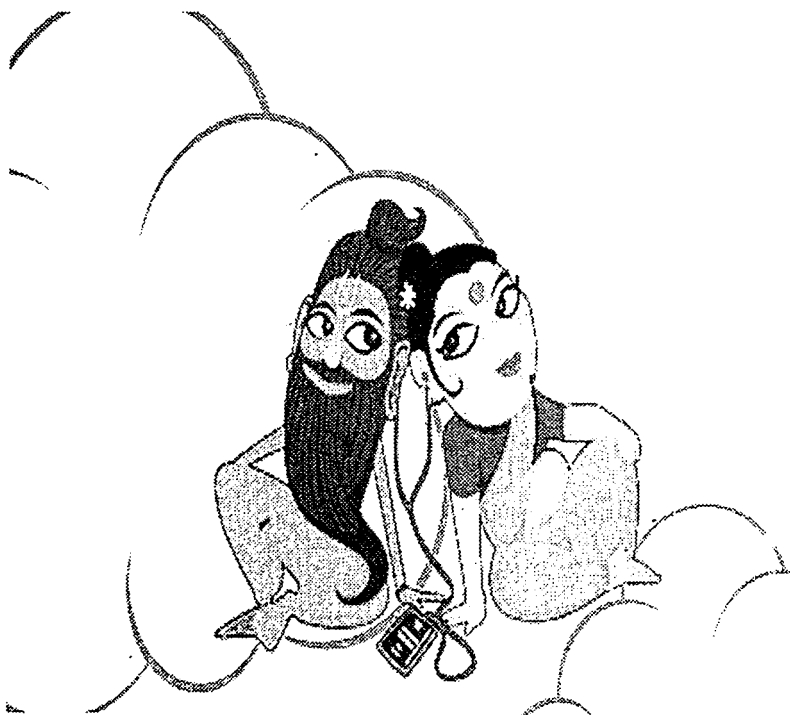
ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି ନ ଥିଲେ, ଖଣ୍ଡାରେ ଧାର ନ ଥିଲେ,

ଗୁଣ୍ଡା ଭେଣ୍ଡା ନ ପୋଷିଲେ, କି ହେବ ବାବା ହୋଇଲେ । ୯ ।

ପୋଲିସ ହାତେ ରହିଲେ, ଦିଆନିଆ ହେଉଥିଲେ, ଯିଏ ଯାହା କହୁଥିଲେ

କି ହେବ ମିଡ଼ିଆ ଥିଲେ । ୧୦ ।

XXX

ସାରଥୀ ହେ ସାରଥୀ

(ମାଧବ ହେ ମାଧବ ସ୍ବର)

ସାରଥୀ ହେ ସାରଥୀ, ହେ ସାରଥୀ

ତୁମ ମାୟାବଳେ ମୋହିନୀ ମନ୍ତରେ

ଲକ୍ଷେ ନାରୀ ମନ ପାରିଲ ଜିତି । ଘୋଷା ।

ଦେଉଥିଲା ତୁମେ ମିଠା ପ୍ରବଚନ, ପାପ କର୍ମଠାରେ ରହିଥିଲା ମଞ୍ଜ ।

ତନ୍ମୁ ମନ ଧନ ଲୁଚି ନେଇଗଲା, ଶୁଖିଲା ନଈରୁ ମାଛ ମାରିନେଲା
ନିଜ ନାମ ଧାମ ଲୁଚାଇ ମିଛରେ ରହିଥିଲା ଚୋରା ପେମରେ ମାତି । ୧ ।

ପାଦରୁ ଝରାଇ ମିଛ ମହୁଧାର, ହାତରୁ ପାଉଁଶ କରିଲ ବାହାର
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ମଥାର ତୁଳସୀ, ତୁମରି ପାଦରେ ଲାଗେ ରାଶି ରାଶି
ଜମି କାରବାର, ଯୁବତୀ ବେପାର ତୁମ ପାଇଁ ହେଲା ଅସଲ ନୀତି । ୨ ।

ଫୁଲମାଳ ପିନ୍ଧି ଦିଶ କି ସୁନ୍ଦର, ଧରା ପଡ଼ି ଏବେ ଦିଶ ସତେ ଚୋର
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଛାଡ଼ି ଆସିଲ କଟକ, ଚଉଦୁଆରରେ ହୋଇଲ ଅଟକ
ତୁମ ମିଛ ଲୀଳା ହେଲା ତୁମ କୀଳା, ଫାଟିଯାଏ ତୁମ ଭକତ ଛାତି ।୩।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାକୁ ଫେରିବନି ଆଉ, ତୁମରି ପାଦରୁ ଝରିବନି ମହୁ
କଳଙ୍କ ଲାଗିଲା ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରେ, ତୁମ ନିନ୍ଦା ଏବେ ବାଟରେ ଘାଟରେ
ଲୀଳାଖେଳା ସିନା ସାରିଦେଇ ଗଲା, ଏବେ ଆସିଗଲା ଅନ୍ଧାର ରାତି । ୪ ।

ସାରଥୀ ହେ ସାରଥୀ...

ପଢ଼ିଛି ଚହଳ

(ଲୋକଗୀତ ସ୍ୱର)

ପଢ଼ିଛି ଚହଳ ସନ୍ତୋଷ ରାଉଳ ଗୁଆ ବେପାରକୁ ଛାଡ଼ି,
ନାଆଁ ବଦଳାଇ ସାରଥୀ ରଖିଛି କାଟିଦେଇ ନିଶଦାଡ଼ି—

ସଜନୀରେ । ୧ ।

ସରଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଭଣେଇବା ପାଇଁ ଦେଖାଉଛି ଯାଦୁଖେଳ,
ସିମେଣ୍ଟ ଗାଈରୁ କ୍ଷୀର ଝରାଉଛି ସମ୍ପତ୍ତି କରୁଛି ଠୁଳ—

ସଜନୀରେ । ୨ ।

ଠକ ଅଳସୁଆ ବିକଳ ଭକତ ଆସନ୍ତି ବାଇଆ ହୋଇ,
ଯାଦୁଖେଳ ଦେଖୁ ଧନ୍ୟ ମନେକରି କହନ୍ତି ଗାଆଁରେ ଯାଇ—

ସଜନୀରେ । ୩ ।

ସବୁ ରୋଗ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯାଏ ବାଦାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲେ,
ପାଦରୁ ତାଙ୍କର ଝରିପଡ଼େ ମହୁ ଗୋଡ଼କୁ ହଲେଇ ଦେଲେ—

ସଜନୀରେ । ୪ ।

ଅନନ୍ତ ଶୟନ କରୁଛନ୍ତି ବାବା ରତ୍ନ ପଲଙ୍କରେ ଶୋଇ,
ପାଟରାଣୀ ପରି ସହସ୍ର ଯୁବତୀ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ଯାଇ—

ସଜନୀରେ । ୫ ।

ସୁରମ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଗଢ଼ି ଉଠିଲାଣି ସାରଥୀ ମନ୍ଦିର ନାମେ,
ସାରଥୀ ପ୍ରସାଦ ମାଗଣାରେ ମିଳେ ଭକ୍ତ ରଖୁଥାଅ ମନେ—

ସଜନୀରେ । ୬ ।

ଯାହା ନ ପାରନ୍ତି ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଭୁ ଡାକିଲେ ଜୀବନଯାକ,
ହାତ ହଲେଇଲେ ହେଇଯାଏ ତାହା ସାରଥୀ ବାବାଙ୍କ ଡାକ—

ସଞ୍ଜମରେ । ୭ ।

ଗୋବରା କୁଳରେ ବାରିମୁଳ ଗ୍ରାମ ହୋଇଛି ଏବେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର,
ସ୍ବୟଂ ନାରାୟଣ ଅବତରି ଆସି ଖୋଲିଛନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରପଥ-

ସଞ୍ଜମ୍ବଳ ୧୬୧ । ୮ ।

ଅଳପ ପାଠୁଆ ଅସହାୟ ଲୋକେ ତାଙ୍କ ମିଛକଥା ଶୁଣି,
ଧନଲୋଭୀ କିଛି ବାଢ଼ିଆ ବେପାରୀ ଗରିବଙ୍କ ନେଲେ ଟାଣି-

ସଞ୍ଜନୀବର । ୯ ।

ଦର୍ଶନୀ ଦକ୍ଷିଣା ପାଦୁକା ପୂଜନେ ଆସିଲା ଅମାପ ଧନ,
କୋଠାବାଡ଼ି ଜମି କିଶାବିକା ହେଲା ଚାଲୁହେଲା ପ୍ରବଚନ-

ସଞ୍ଜନୀରେ । ୧୦ ।

ଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନହୀନ ଚତୁର ସାରଥୀ ନିଜର ପ୍ରଚାର କରି,
ପୋଲିସ ନେତାଙ୍କୁ କାରୁ କରିନେଲା ଦେଇ ଧନ ଲାଞ୍ଚ ନାରୀ-

ସଞ୍ଜମରେ । ୧୧ ।

ଅଣସର ହେଲେ ସାରଥୀକୁ କେବେ ବଡ଼ ହୋତେଲକୁ ଯାଏ
ସାଥୀରେ ଯୁବତୀ ସେବା କରିବାକୁ ସୋମରସ ପାଶେ ଥାଏ-

ସଞ୍ଜନୀରେ । ୧୨ ।

ବିପୁଳ ସଂପତ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ବିପତ୍ତି ଏକଥା ନ ଥିଲା ଜଣା,
ଆଖି ଆଉଥାଉ ସାରଥୀ ବିଚରା ହୋଇଗଲା ବାଟବଣା-

ସଞ୍ଜନୀବର । ୧୩ ।

ଯିଏ ଯେତେ କହୁ ସବୁ ସତ କଥା ଲୁଚି ରହି ଯାଉଥିଲା,
ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ବି ଗଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସବୁ ପେଡ଼ି ଖୋଲିଗଲା—

ସଜନୀରେ । ୧୪ ।

ସାରଥୀ ରାକ୍ଷସ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଲା ବିଲୁଆ ମାରନ୍ତି ଡିଆଁ,
କେତେ ଯେ କଳଙ୍କ କାହାଣୀ ଆସୁଛି ସବୁ ଲାଗେ ନୂଆ ନୂଆ—

ସଜନୀରେ । ୧୫ ।

ବେକରେ ଲକେଟ ବାନ୍ଧି ଲୋ ଫୁଲ ବଉଳ ବେଣୀ,
 ମୂର୍ଖକୁ ଭଜିଲେ ଥୋକେ ବୋକା ଲୋକ ଗାଇଲେ ଭଜନ ଛନ୍ଦି ଲୋ । ୧୧ ।
 ଧରା ପଡ଼ିଗଲା ଲୀଳା ଲୋ ଫୁଲ ବଉଳ ବେଣୀ,
 ବାବାଜୀ ନୁହେଁ ସେ ପାଜିଟାଏ ବୋଲି ସଜାଇଲା ନିଜ କୀଳା ଲୋ । ୧୨ ।
 କାରାଗାର ଗଲା ଠକ ଲୋ ଫୁଲ ବଉଳ ବେଣୀ,
 ଧର୍ମ ସହିଲାନ୍ତି ପାପ ବଢ଼ିଗଲା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲେ ଲୋକ ଲୋ । ୧୩ ।
 ବିଭୂତିରୁ ପୁଅ ଜାତ ଲୋ ଫୁଲ ବଉଳ ବେଣୀ,
 ନ ଶୁଣିବା କଥା ଶୁଣିଲା ଏ କାନ ଖାଉଛି ସୁନାର ଭାତ ଲୋ । ୧୪ ।
 ବାପ ଗୁଣେ ପୁଅ ଗୁଣୀ ଲୋ ଫୁଲ ବଉଳ ବେଣୀ,
 ଚଉଦୁଆରରେ ଦୁହେଁ ତ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି ଠକ ବାଣୀ ଲୋ । ୧୫ ।

XXXX

ଉଷ୍ଣବାବା ଜଣାଣ

ହେ ବାରିମୂଳିଆ, ଗୋବରୀ କୁଳିଆ ବାବା ଛତୁବେଶଧାରୀ,
ସରଳ ମନରେ ଗରଳ ଭରୁଛ ଯାହୁକୁ ଆଶ୍ରୟ କରି । ଘୋଷା ।

ତୁଛା ପାଉଁଶକୁ ବିଭୂତି କହୁଛ ପାଣିରେ ପକାଇ ସର,
ପାଦରେ ଲଗାଇ ରସାୟନ ପାଣି କହୁଛ ସେ ମଧୁଝର ।
ସିମେଣ୍ଟ ଗାଈରେ ଯନ୍ତ୍ର ଲଗାଇଛ ମିଠା କ୍ଷୀର ପଡ଼େ ଝରି,
ହେ ବାରିମୂଳିଆ, ଗୋବରୀ କୁଳିଆ ବାବା ଛତୁବେଶଧାରୀ । ୧ ।

ତୁମେ ଜାଣିଥିଲ ମୃରୁଖ ମଣିଷ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସରେ ବଶ,
ତୁମ ମାୟାଜାଲେ ଫସିଲେ ଯୁବତୀ କାମାଗ୍ନିରେ ଦିଅ ଝାସ ।
ଯେ କଲା ବିଶ୍ୱାସ ହେଲା ସର୍ବନାଶ ଘରକୋଣେ କାନ୍ଦେ ଡରି,
ହେ ବାରିମୂଳିଆ, ଗୋବରୀ କୁଳିଆ ବାବା ଛତୁବେଶଧାରୀ । ୨ ।

ସତ୍ୟମ୍ ତୁମର ବିଭୂତିରୁ ଜାତ ତୁମ କୃତବୁଦ୍ଧି ନେଇ,
ସେ ଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ କୋଟିପତି ହେଲା ପିତାମାତା ଜାଣେ ନାହିଁ ।
ଏବେ ଲୀଳାକର ଚଉଦୁଆରରେ ପୁଅକୁ ସାଥୀରେ ଧରି,
ହେ ବାରିମୂଳିଆ, ଗୋବରୀ କୁଳିଆ ବାବା ଛତୁବେଶଧାରୀ । ୩ ।

ଭଣ୍ଡବାବାର ଦଣ୍ଡଗୀତ

ମୁନି ରକ୍ଷି ଦେଶ ଏଇ ଭାରତ ଲୋ ଧର୍ମକୁ ବହୁତ ଡର ସଜନୀ ଲୋ,

ଧର୍ମକୁ ବହୁତ ଡର,

ମୁନି ରକ୍ଷି ପରି କେତେ ମଠ କରି ବସିଛନ୍ତି ଠକ ଚୋର ସଜନୀ ଲୋ,

ବସିଛନ୍ତି ଠକ ଚୋର ।

କିଏ ଧନପାଇଁ ନାମ ବଦଳାଇ କହୁଛି ମୁହଁ ଇଶ୍ବର ସଜନୀ ଲୋ,

କହୁଛି ମୁହଁ ଇଶ୍ବର,

କିଏ ପୁଣି ଜମି ମାଡ଼ି ବସିବାକୁ ଗଢୁଛି ନୂଆ ମନ୍ଦିର ସଜନୀ ଲୋ,

ଗଢୁଛି ନୂଆ ମନ୍ଦିର ।

କେତେ ନୂଆନାମ କେତେ ନୂଆବେଶ କେତେ ନୂଆ କଉଶଳ ସଜନୀ ଲୋ,

କେତେ ନୂଆକଉଶଳ,

କିଏ ପୁଣି ଭାଗ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତ କହି ଦେଖାଉଛି ଯାଦୁଖେଳ ସଜନୀ ଲୋ,

ଦେଖାଉଛି ଯାଦୁଖେଳ ।

କିଏ ପୁଣି କେବେ ନାରୀବେଶ ଧରି ନାଚୁଛି ଶ୍ରୀରାଧା ହୋଇ ସଜନୀ ଲୋ,

ନାଚୁଛି ଶ୍ରୀରାଧା ହୋଇ,

ଆଉ କିଏ ହୁଏ କଳ୍ପନା ଅବତାର ଜଗତ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ସଜନୀ ଲୋ,

ଜଗତ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ।

ମୋହିନୀ ମନ୍ତ୍ରକୁ କରି କେ ସାଧନ ବଶକରି ନିଏ ନାରୀ ସଜନୀ ଲୋ,

ବଶକରି ନିଏ ନାରୀ,

ଆଉ କିଏ ପୁଣି ବଳିଦିଏ ଶିଶୁ କାଳିମାତା ନାମ ଧରି ସଜନୀ ଲୋ,

କାଳିମାତା ନାମ ଧରି ।

ମିଛୁଆ ବାବାଜୀ ସବୁଯାକ ପାଜି ଅଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଶା ସାରା,
 ଭଣ୍ଡ ସଂହାରରେ ଆଉ କେତେ ଠକ ଜ୍ୟୋତିଷ ପଡ଼ିବେ ଧରା ।
 ଛୋଟ ଜୀବ ତୁହି କାଠକୁଆ ଉଇ ପରଲୀଗି ଗଲା ଡେଶାରେ, ରାଉଳ ବାବା ।

ଭଣ୍ଡବାବାଙ୍କ ଦାଶକାଠିଆ ଗୀତ

କଇଳାସ ପର୍ବତରେ ଏକା ଶିବ ଥିଲେ,
ମହର୍ଷି ନାରଦ ଯାଇ ପ୍ରଣିପାତ କଲେ ।

ଜନ୍ମ ରାମ ହେ, ନବୀନ ସୁନ୍ଦର ଘନ ଶ୍ୟାମ ହେ ।(ଘୋଷା)
କହିଲେ ହେ ମହାଦେବ ଶୁଣ ନୁଆ କଥା,
ନ ଶୁଣିଲେ ବଢ଼ିଯିବ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁର ବ୍ୟଥା ।
ଭାରତ ଭ୍ରମଣ ସାରି ଆଜି ମୁଁ ଫେରିଛି,
ମଠ ମନ୍ଦିର ହାଜତେ ବାବାଙ୍କୁ ଭେଟିଛି ।
କେବେଠାରୁ ତୁମ ନାମ ସେ ଭୁଲିଗଲେଣି,
ମାୟା ମୋହ ଲୋଭ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଲାଣି ।
ହରିନାମ କୃଷ୍ଣନାମ ରାମନାମ ଛାଡ଼ି,
ନିଜନାମ ପ୍ରଚାରରେ ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି ରଡ଼ି ।
ଦାମୀ ନାମୀ କେତେ ବାବା ରହି କାରାଗାରେ,
ଭକ୍ତୁଛନ୍ତି ଯୁବାନାରୀ ନାମ ଗୋପନରେ ।
ନେଇଥିଲେ ଧନ, କାମ, ଲୋଭକୁ ଆଦରି,
ସବୁଛନ୍ତି କାରାଗାରେ କରି ନାରୀ ଚୋରି ।
ମାଡ଼ିବସି କେତେ ସରକାରୀ ଜମିବାଡ଼ି,
ଚଢ଼ିଲେ ବାବାଙ୍କ ଟେଲା କିଣି ଦାମୀ ଗାଡ଼ି ।

ପ୍ରବଚନ ପ୍ରହେଳିକା ମଦ, ମାଂସ ମୂଳ,
 ବହୁନାରୀ ଭୋଗ ସେଠି ହୋଇଲା ପ୍ରବଳ ।
 ସରଳ ଲୋକଙ୍କୁ ସିଏ ଭୁଆଁ ବୁଲେଇଲେ,
 ମିଛ ସତ କହି ନିଜ ପାଣ୍ଠି ବଢ଼େଇଲେ ।
 ଯେତେ ଚୋର, ଅଳସୁଆ, ଅପରାଧୀ, ଠକ,
 ବାବାଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ହେଲେ ମଠଲୋକ ।
 ପାଗଳ ହୋଇଲେ ବାବା ସବୁ ସୁଖପାଇ,
 ପ୍ରଶାସକ ଅନ୍ଧହେଲା ଆଖି ଥାଇଥାଇ ।
 ସଚେତନ ହେଲେ ଲୋକ ତାତିଲେ ଜନତା,
 ଭଣ୍ଡବାବାଙ୍କ ବେକରେ ଗଲେଇଲେ ଯୋତା ।
 ଆଶାରାମ, ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ରାମପାଳ ପରି,
 ଅନେକ ଦୁଷ୍ଟର୍ମୀଙ୍କର ପାପ ହେଲା ଭାରି ।
 ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇଥିଲି ଭ୍ରମଣରେ,
 ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଆନନ୍ଦରେ ।
 ବାଟରେ ଦ୍ରାହି ଅତ୍ୟୁତ ମଠ ଦେଖୁନେଲି,
 ସୁର ବାବାଙ୍କର ପାପ ମାପ ନେଇଗଲି ।
 କୋଣାର୍କ ପାଖରେ ବସିଥିଲେ ବାନାବାବା,
 ତାଙ୍କ କାରବାର ଦେଖି ହୋଇଗଲି କାବା ।
 କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଆଡ଼େ ଟିକେ ଆଖି ପକେଇଲି,
 ଭଣ୍ଡ ସାରଥୀକୁ ଦେଖି ଚମକି ପଡ଼ିଲି ।

ଗୁଣିଛକି ବନ୍ଧୁ ଗୁଣିଛକି ?

ଶୁଣିଛ କି ବନ୍ଧୁ ଶୁଣିଛ କି, ଠକବାବା ନାମ ଶୁଣିଛ କି ?

ଦୁର୍ବଳ ବେଳାରେ ଅସହାୟ ହୋଇ

କେବେ ତାଙ୍କ ପାଲେ ପଡ଼ିଛ କି ? ।୧।

ଅସଲ କଥାଟି ଜାଣିଛ କି, ତାଙ୍କ ଗୁପ୍ତଲୀଳା ଦେଖୁଛ କି ?

ମିଛ ମାୟା ପୁଣି କୁହୁକ ଦେଖୁକି

ସେ ମାୟାରେ ବାୟା ହେଲେ କି ? । ୨ ।

କିଛି ଧନମାନ ଦେଇଛ କି, ମିଜ ଦୁଃଖ କଥା କହିଛ କି ?

ନିଜର ଛାତିରେ ସ୍ବାତରଖୁ କୁହ

କିଛି ଲାଭ ହେବା ପାଇଁ କି ? । ୩ ।

ଶରଣ ତାଙ୍କର ନେଇଛ କି, ମନ୍ତ୍ରରେ ମୋହିତ ହୋଇଛ କି ?

ଯାହା ଖେଳ ଦେଖୁ ଭଗବାନ ଭାବି

ତାଙ୍କ ପାଦଧ୍ୱଜି ଖାଇଛ କି ? । ୪ ।

ମୃଗୁଣ ହୋଇକି ରହିଛି କି, ଆଶୁଆଇ ଅନ୍ଧ ହୋଇଛି କି

ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗରେ ସଚେତନ ହୋଇ

ବାବାଠୁଁ ଦୂରେଇ ରହିଛୁ କି ? । ୫ ।

ସଚେତନ ଭକ୍ତ

ମୋର ଗୁରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ବ୍ରହ୍ମା ମହାଦେବ
 ତାଙ୍କୁ ସୁମରିଲେ ଆଉ ଗୁରୁ କି ହୋଇବ । (ଘୋଷା)
 ମୋର ପିତାମାତା ଦୁହେଁ ସାକ୍ଷାତ ଈଶ୍ବର,
 ସକଳ ତୀର୍ଥ ଦର୍ଶନ ତାଙ୍କରି ପୟର ।
 ମୋର ଶିଶୁ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଦେବଦେବୀ ମୂର୍ତ୍ତି,
 ତାଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଦେଖିଲେ ଫୁଲିଉଠେ ଛାତି ।
 ଦେବତା-ପିତା ମୋ ପାଶେ, ବାବା କି କରିବ ? (୧)
 ମୋର ବାଡ଼ି ବଗିଚାରେ ଭେଣ୍ଟି ବାଇଗଣ,
 ବିଲରେ ଫଳେ ଗହମ ମୁଗା ବିରି ଧାନ ।
 ଆମ୍ଭ ବଉଳ ବାସ୍ନାରେ ହୁଏ ମୁଁ ମୋହିତ,
 ବଗିଚାରେ ଫୁଟେ ଫୁଲ ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ ।
 ସ୍ବର୍ଗର ସେ ପାରିଜାତ, କି କାର୍ଯ୍ୟେ ଆସିବ ? (୨)
 ପ୍ରକୃତି ମୋର ଶିକ୍ଷକ ସୁଖ ଦିଏ ବାଛି,
 ବୃକ୍ଷପରି ବଂଧୁଟିଏ ଆଉ କିଏ ଅଛି ?
 ବଣ ପାହାଡ଼ରେ ରୋଗ ଓଡ଼ସଧ ଭରା,
 ତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ଯାଦୁଖେଳ ମିଥ୍ୟାର ପସରା ।
 ମୋ ଚାରିପାଖରେ ମାଟି, ବିଭୂତି କି ହେବ ? (୩)

ଭଣ୍ଡ ସାହାର

ISBN 93-87968-32-5

